

Travails of Faith: The Divine Promise of Exile and Redemption

1. Bereishit 15:1-6

א אחר | הדברים¹ האלה היה דבר-יהוה אל-אברהם במחזה לאמר אל-תיכא אברהם אנכי מגן
לך שכרך הרבה מאד: ב וי' אמר אברהם אדני יהוה מה-תתן-לי ואנכי הולך עירי ובן-משק ביתי
הוא דמשק אליעזר: ג וי' אמר אברהם הן לי לא נתתה זרע והנה בן-ביתי יורש אתי: ד והנה
דבר-יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כי-אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: ה ויצא אתו הח וצה
ויאמר הבט-נא השמימה וספר הכוכבים² אם-תוכל לספור אתם וי' אמר לו כה יהיה זרעך: ו
והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה:

1 After these incidents, the word of the Lord came to Abram in a vision, saying, "Fear not, Abram; I am your Shield; your reward is exceedingly great." 2 And Abram said, "O Lord God, what will You give me, since I am going childless, and the steward of my household is Eliezer of Damascus?" 3 And Abram said, "Behold, You have given me no seed, and behold, one of my household will inherit me." 4 And behold, the word of the Lord came to him, saying, "This one will not inherit you, but the one who will spring from your innards-he will inherit you." 5 And He took him outside, and He said, "Please look heavenward and count the stars, if you are able to count them." And He said to him, "So will be your seed." 6 And he believed in the Lord, and He accounted it to him as righteousness.

2. Ramban (R. Moshe b. Nachman, Spain, 12th c.) Bereishit 15:1

היה דבר ה' אל אברהם במחזה זכה עתה אברהם להיות לו דבר ה' במחזה ביום כי מתחילה היתה נבואתו
במראות הלילה... היה מתירא משני דברים מן המלכים פן ירבו צבאותם עליו הם או העומדים תחתם
ובמלחמה ירד ונספה או יומו יבא למות בלא זרע והבטיחו כי הוא יהיה מגן בעדו מהם ועוד יהיה שכר
לכתו עם ה' הרבה מאד

3. Akeidat Yitzchak (R. Yitzchak Arama, Spain, 15th c.), Sha'ar 17

ומהראוי שנשים אליו לב הוא שנתחדש בכאן תואר מתוארי הנבואה הידועים והוא מלת מחזה... וכלם
בכלל מאמר במראה אליו אתודע (במדבר י"ב) לומר שכבר הגיע לו זה הענין במדרגה נבואית למעלה
מהמדרגות שהיה משיג בהן עד הנה

4. Moreh Nevukhim (R. Moshe b. Maimon, Egypt, 12th c.), II:45

...I will begin to enumerate the degrees of prophecy to which I have referred above... (8) Something presents itself to the prophet in a prophetic vision; he sees allegorical figures, such as were seen by Abraham in the vision "between the pieces" (Gen. xv. 9, 10); for it was in a vision by daytime, as is distinctly stated. (9) The prophet hears words in a prophetic vision; as, e.g., is said in reference to Abraham, "And behold, the word came to him, saying, This shall not be thine heir" (ibid. xv. 4). (10) The prophet sees a man that speaks to him in a prophetic vision: e.g., Abraham in the plain of Mamre (ibid. xviii. 1), (11) He sees an angel that speaks to him in the vision, as was the case when Abraham was addressed by an angel at the sacrifice of Isaac (Gen. xxii. 15). This I hold to be--if we except Moses--the highest degree a prophet can attain according to Scripture, provided he has, as reason demands, his rational faculties fully developed.



¹ ילקוט שמעוני סימן צה- אחר הדברים האלה הרהורי דברים היו שם. מי הרהר? אברהם הרהר. (ובא דבר ה' להשיב על הרהוריו)

² "ולא מצאנו 'הבטה' השמימה אלא באברהם בלבד. וכיוצא בזה לא נצטוו אף איש במקרא לספור את הכוכבים זולת אברהם" דע"מ תב

5. Midrash Bereishit Rabbah 44:4, 7

לפי שהיה אבינו אברהם מתפחד ואומר תאמר אותן אוכלסין שהרגתי שהיה בהם צדיק אחד וירא שמים אחד... כך היו אברהם ושם... זה נתיירא מזה לומר שמא תאמר שם שיש בלבו עלי שהרגתי את בניו

6. Meshech Chochmah (R. Meir Simcha of Dvinsk, Latvia, 19th c.), Bereishit 15:1



אל תירא אברם. יתכן כי אנשי סדום... הלא סר חטאתם כי נצרפו בכור העוני... אבל עכשיו ראה כי לא התעוררו מעצמם לפעולות הרחמים כאשר ריחם עליהם אברהם, רק הוסיפו עושק ואכזריות חמה לכן ירא לנפשו כי הצלתו אותם היתה סבה כי יישארו ברעתם וזדון לבם, לכן אמר: "אל תירא אברם" ודו"ק.

7. דעת מקרא, שצח

ואם תתמה ותשאל, כיצד יכול היה ראש למאמינים הנאמנים לה' להטיל ספק כלשהו בהבטחות שהבטיח לו ה' - נשיב לך, אפשר שחשב, 'שמא משהבטחתי נתכלכלתי בחטא' (לשון רש"י לבר' לב יא)... ואפשר שחשב, שה'זרע' שבו דבר ה' אליו, אינו בהכרח מכון ליוצאי חלציו, אלא עשוי להיות מכון לאחד מבני משפחתו שקרב אותו אליו (כגון לוט), או לאחד מילידי ביתו שאמצו לו כבן, או לשומעי תורתו - הם תלמידיו... שיטה אחרת לפילון (=ידידיה) האלכסנדרוני שפרש על דרך תפילה והוודיה: המילים 'מה תתן לי' אינו מבטאות ספק, כי אם הודיה על המון הברכות שהוא נהנה מהן. 'מה תתן לי', הוא אומר, היש עוד משהו שאצפה לו?

8. Ohr L'Meir (R. Meir Shapiro, d. 1933, Poland), Lekh Lekha

הבט נא השמימה וספור את הכוכבים, אם תוכל לספור אותם, ויאמר לו: כה יהיה זרעך (ט"ו, ה)



הבט השמימה - למרות שיודע אתה מראש, כי לא תוכל לספור את הכוכבים, הרי אתה מביט השמימה ומנסה לספור. כן יהיה גם זרעך, הוא לא ימוד את הרצון במדת היכולת, אלא את היכולת במידת הרצון...

9. Shemot 32:13

Remember Abraham, Isaac, and Israel, Your servants, to whom You swore by Your very Self, and to whom You said: 'I will multiply your seed like the stars of the heavens, and all this land which I said that I would give to your seed, they shall keep it as their possession forever.'

10. Devarim 1:10, 10:22, 28:62

The Lord, your God, has multiplied you, and behold, you are today as the stars of the heavens in abundance... With seventy souls, Your forefathers descended to Egypt, and now the Lord, your God, has made you as the stars of heaven in abundance... And you will remain few in number, whereas you were once as numerous as the stars of the heavens because you did not obey the Lord, your God.

11. Nechemiah 9:23

And You multiplied their children like the stars of the heavens, and You brought them to the Land that You had promised their forefathers, to come [and] inherit [it].

12. Bereishit 15:7-16

ז וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אַבְרָם יְהוָה אֱשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאוּר כַּשְׂדִּים לָתֵת לְךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְרִשְׁתָּהּ: ח וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי יְהוִה בְּמָה אֲדַע כִּי אֵירֶשְׁנָה: ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי קַחְהָ לִּי עֲגָלָה מְשֻׁלֶּשֶׁת וְעַז מְשֻׁלֶּשֶׁת וְאֵיל

מִשְׁלַשׁ וְתָרֵס וְגוֹזֵל: יִיָּקַח-לוֹ אֶת-כָּל-אֶלֶּה וַיִּבְתֵּר אֹתָם בַּתּוֹךְ וַיִּתֵּן אִישׁ-בְּתָרוֹ לַקְּרֹאת רַעְהוּ
 וְאֶת-הַצֶּפֶר לֹא בָתֵּר: יֵא וַיִּרְד הָעֵיט³ עַל-הַפְּגָרִים וַיֵּשֶׁב אֹתָם אַבְרָם: יֵב וַיְהִי הַשֶּׁמֶשׁ לָבוֹא וְתִרְדְּמָה
 נָפְלָה עַל-אַבְרָם וְהָנָה אֵימָה חֲשֵׁכָה גְדֹלָה נִפְלֶתת עָלָיו: יֵג וַיֹּאמֶר לְאַבְרָם יָדַע תִּדְעָ כִּי-גֵר | יֵהִיָּה
 זְרַעְךָ בְּאֶרֶץ לֹא לָהֶם וְעַבְדוּם וְעָנּוּ אֹתָם אַרְבַּע מֵאוֹת שָׁנָה: יֵד וְגַם אֶת-הַגּוֹי אֲשֶׁר יַעֲבֹדוּ דָן אֲנִי כִי
 וְאַחֲרֵי-כֵן יֵצְאוּ בְּרַכְשׁ גְּדוֹל: יֵט וְאֵתָה תָּבוֹא אֶל-אַבְתֵּיךָ בְּשָׁלוֹם תִּקְבֹּר בְּשִׂיבָה טוֹבָה: יֵטז וְדוֹר רַבִּיעִי
 יָשׁוּבוּ הֵנָּה כִּי לֹא-שָׁלֵם עוֹן הָאֱמֹרִי עַד-הֵנָּה:

7 And He said to him, "I am the Lord, Who brought you forth from Ur of the Chaldees, to give you this land to inherit it." 8 And he said, "O Lord God, how will I know that I will inherit it?" 9 And He said to him, "Take for Me three heifers and three goats and three rams, and a turtle dove and a young bird." 10 And he took for Him all these, and he divided them in the middle, and he placed each part opposite its mate, but he did not divide the birds. 11 And the birds of prey descended upon the carcasses, and Abram drove them away. 12 Now the sun was ready to set, and a deep sleep fell upon Abram, and behold, a fright, a great darkness was falling upon him. 13 And He said to Abram, "You shall surely know that your seed will be strangers in a land that is not theirs, and they will enslave them and oppress them, for four hundred years. 14 And also the nation that they will serve will I judge, and afterwards they will go forth with great possessions. 15 But you will come to your forefathers in peace; you will be buried in a good old age. 16 And the fourth generation will return here, for the iniquity of the Amorites will not be complete until then."

13. דעת מקרא, תג

(ז) **אני ה'** - זו הפעם הראשונה בתורה שה' נגלה לאדם בהודעה זאת: אני ה'. ושם זה (מדת הרחמים בלשון חז"ל) מורה על מדתו להושיע את הנתונים בצרה, כמו שמפרש והולך. ובאותו הלשון נתגלה ה' גם למשה... **אשר הוצאתיך מאור כשדים** - ובלשון זה פתח ה' את עשרת הדברות: אני ה' אלוקיך, אשר הוצאתיך... ובכך דמה הכתוב את יציאת מצרים שבה פותח הכתוב את תולדות עם-ישראל, למעשה היציאה מאור כשדים הפותח את תולדות אברם בתורה. (ח) **במה אדע כי אירשנה** - אין להעלות על הדעת שאברם, ראש המאמינים, פקפק, ולו לשעה קלה בלבד. אלא ששאל, מעין מה שפרש ריב"ש: יודע אני שאירשנה, אלא במה אירשנה, באיזה זמן ובאיזה דור, ומתי יהיה וכמה אירש ממנה. (י) וסתם הכתוב ולא פרש את מקום נתינתם של הבתרים. וסביר להניח שנתנם על גבי המזבח אשר בנה במקום ישובו. (יב) וסכם רי"א את הכתובים: בא להודיע שאברהם נתבהל מאד ממה שצוה ה' מלקיחת העגלה, העז והאיל, וממה שצוה שיבתר... ולכן אחר שהקיץ מנבואתו, עמד מתבודד ומחשב כל היום... עד שנפלה עליו תרדמת ה' וחשכה גדולה, כאלו לבו אומר לו שעת רעה היא ושצרה גדולה באה עליו. ואז במחשבתו בזה בה לו הדבור האלוקי.

14. Radak (R. David Kimchi, France, 12th c.), Bereishit 15:8

נסתפק לו אם יירשנה לעולם כי אולי יחטאו ויגלו ממנה

15. Keli Yakar (R. Ephraim Lunschitz, Prague, 16th c.) Bereishit 15:8

ושמא שאר בני שם יערערו על הירושה על כן אמר במה אדע כי אירשנה, מה האות שאני לבד היורש בלי ערעור

16. HaKetav veHaKabbala (R. Yaakov Mecklenburg, Germany, 18th c.), Bereishit 15



³ "שכנים רעים במצרים" קדמוניות, א, מהד' פ' שליט, עמ' 31, סעיף 185

ולפי"ז מאמר "במה אדע כי אירשנה" מאמר הנאמר לעצמו ולנפשו כמתמי' על הפלגת הטובה הגדולה שיבטיחנו הש"י בזה... במה אהיה חשוב ונכבד כ"כ בעיני המקום ב"ה עד שאעלה לכל הגדולה והרוממות הזאת לרשת עד עולם דבר נשגב כזה

17. Mishneh Torah (R. Moshe b. Maimon, Egypt, 12th c.) Yesodei HaTorah 7:2

When any of them prophesy, their limbs tremble, their physical powers become weak, they lose control of their senses, and thus, their minds are free to comprehend what they see, as [Genesis 15:12] states concerning Abraham: "and a great, dark dread fell over him."

18. R. Sa'adia Gaon (Iraq, 10th c.), Bereishit 15:13

ואמר 'ידע תדע' בכפל לשון, שידע הוא ויודיע לבניו את הקץ של גלות מצרים. ומן החכמה להודיע לבניו את הקץ של גלות מצרים. ומן החכמה להודיע להם כדי שלא יתרעמו על השעבוד, כשיפל עליהם, אלא יצפו לגאלה שהבטחה להם, ולא יתיאשו.



19. Shemoneh Perakim (Rambam), Perek 8

One of these is that in which God said to Abraham, (Genesis 15:13) "and they (the Egyptians) will make them (the Israelites) serve, and they will afflict them". "Is it not evident", it is claimed, "that God decreed that the Egyptians should oppress the seed of Abraham? Then, why did He punish them, since, owing to divine predestination, it was inexorably decreed that they should enslave the Israelites?" ... Consequently, every Egyptian who maltreated or oppressed the Israelites had it in his own power not to do them any injury unless he wanted to, for it was not ordained that any certain individual should harm them... Such, however, was not the real state of affairs, for Pharaoh and his followers, already of their own free will, without any constraint whatever, had rebelled by oppressing the strangers who were in their midst, having tyrannized over them with great injustice, as Scripture plainly states, (Exodus 1:9-10) "And he said unto his people, Behold, the people of the children of Israel is more numerous and mightier than we, come let us deal wisely with it".

20. R. David Zvi Hoffman (Germany, 20th c.), Bereishit 15:10

ואת-הצפר לא בתר. שלושת הדורות הראשונים לא היו שלמים. לכן היה על אברם לבתר את שלוש הבהמות. אולם דור המצוינים שנגאלו, זה שהתור והגזול סמל להם — קנינו של הקב"ה היו כל כולם, ולכן אותם לא בתר.

21. Bereishit 15:17-21

יז ויהי השמש באה ועלטה היה⁴ והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה: יח ביום ההוא ואת אברם בכתב לאמר לזרעך נתתי את הארץ הזאת מנהר מצרים עד הנהר הגדל נהר פרתי: יט את הקניני ואת הקניזי ואת הקדמני: כ ואת החתי ואת הפרזי ואת הרפאים: כא ואת האמרי ואת הכנעני ואת הגרגשי ואת היבوسی:

17 Now it came to pass that the sun had set, and it was dark, and behold, a smoking furnace and a fire brand, which passed between these parts. 18 On that day, the Lord formed a covenant with Abram, saying, "To your seed I have given this land, from

⁴ "ומתוך העלטה שהשתררה בקע אור הגאלה והישועה... נדמה של'ביום ההוא' רמז גם זכריה בבואתו על הגאלה שלעתיד לבוא":

And it shall come to pass on that day that there shall be no light, only disappearing light and thick darkness. And it shall be one day that shall be known to the Lord, neither day nor night; and it shall come to pass that at eventide it shall be light (Zechariah 14:6-7). דעת מקרא, תכד.

the river of Egypt until the great river, the Euphrates river. **19** The Kenites, the Kenizzites, and the Kadmonites, **20** And the Hittites and the Perizzites and the Rephaim, **21** And the Amorites and the Canaanites and the Girgashites and the Jebusites."

22. Shemot 19:18

And the entire Mount Sinai smoked because the Lord had descended upon it in fire, and its smoke ascended like the smoke of the kiln, and the entire mountain quaked violently.

23. Yeshayahu 31:9

And his rock shall pass from fear, and his princes shall be dismayed at the miracle, the word of the Lord, whose fire is in Zion and Whose stove is in Jerusalem.

24. Talmud Bavli, Nedarim 32a

Rabbi Abbahu said that Rabbi Elazar said: For what reason was Abraham our Patriarch punished and his children enslaved to Egypt for 210 years? Because he made a draft [angarya] of Torah scholars, as it is stated: "He led forth his trained men, born in his house" (Genesis 14:14). (*These trained men that he took to war were actually his disciples, who were Torah scholars.*) And Shmuel said: Because he greatly examined the characteristics of the Holy One, Blessed be He, as it is stated: "Whereby shall I know that I shall inherit it?" (Genesis 15:8). And Rabbi Yoḥanan said: He was punished because he distanced people from entering under the wings of the Divine Presence, as it is stated that the king of Sodom said to him: "Give me the people and take the goods to yourself" (Genesis 14:21). (*Abraham refused to take any goods either. If he had not listened to the king of Sodom and had allowed the people to remain with him, he would have brought the prisoners under the wings of the Divine Presence.*)

25. Talmud Bavli, Shabbat 10b

Rav said: A person should never distinguish his son from among the other sons. As, due to the weight of two sela of fine wool [meilat] that Jacob gave to Joseph, beyond what he gave the rest of his sons, his brothers became jealous of him and the matter unfolded and our forefathers descended to Egypt.

26. Devarim 4:20-22

But the Lord took you and brought you out of the iron crucible, out of Egypt, to be a people of His possession, as of this day.

27. Yeshayahu 48:10

Behold I have refined you, but not as silver; I have chosen for you the crucible of poverty.

28. Shemot 23:9

And you shall not oppress a stranger, for you know the feelings of the stranger, since you were strangers in the land of Egypt.

29. The Quest for Peace and Justice (Dr. Martin Luther King Jr., 1929-1968), Dec. 1964⁵



Oppressed people cannot remain oppressed forever. The yearning for freedom eventually manifests itself. The Bible tells the thrilling story of how Moses stood in Pharaoh's court centuries ago and cried, "Let my people go." This is a kind of opening chapter in a continuing story. The present struggle in the United States is a later chapter in the same unfolding story.

30. Meshech Chochmah (R. Meir Simcha of Dvinsk, Poland, 19th c.), Shemot 13:13, 7:13

הכנסתן למצרים היה בגזירה מוחלטת, ועל זה נכרת ברית בין הבתרים עם אברהם אבינו (בראשית טו) אשר היה צריך ליתן אותם בכור הברזל, לצרף אותן... וילמדו החכמות הרמות אשר התנוססו אז במצרים

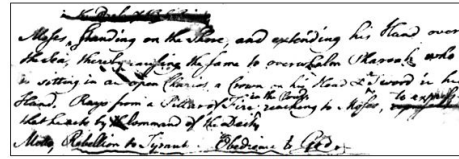
⁵ http://www.nobelprize.org/nobel_prizes/peace/laureates/1964/king-lecture.html

כי מצרים היתה אז הממלכה היותר כבודה ומחוכמת ומסודרת... ויפרסמו מציאותו יתברך לכל העולם.



Benjamin Franklin's Great Seal Design

In the story of America's Great Seal, a particularly relevant chapter is the imagery suggested by Benjamin Franklin in August 1776. He chose the dramatic historical scene described in *Exodus*, where people confronted a tyrant in order to gain their freedom.



Benjamin Franklin's original handwritten description of his Great Seal design (1776)

Moses in the Dress of a High Priest^[*] standing on the Shore, and extending his Hand over the Sea, thereby causing the same to overwhelm Pharaoh who is sitting in an open Chariot, a Crown on his Head & a^[*] Sword in his Hand. Rays from a Pillar of Fire in the Clouds^[*] reaching to Moses, ~~expressing~~ to express that he acts by the Command of the Deity

Motto, *Rebellion to Tyrants is Obedience to God.*

* The words "in the Dress of a High Priest" are inserted with a caret and deleted.

* The article "a" is inserted with a caret.

* The words "in the Clouds" are inserted with a caret.

Transcription

31. What is a Jew? (Leo Tolstoy, Russia, 1828–1910) printed in "Jewish World", London, 1908

This question is not as strange as it may seem at first glance. Let's examine this free creature that was insulated and oppressed, trampled on and pursued, burned and drowned by all the rulers and the nations, but is nevertheless living and thriving in spite of the whole world.

What is a Jew that did not succumb to any worldly temptations offered by his oppressors and persecutors so that he would renounce his religion and abandon the faith of his fathers?

A Jew is a sacred being who procured an eternal fire from the heavens and with it illuminated the earth and those who live on it. He is the spring and the source from which the rest of the nations drew their religions and beliefs.

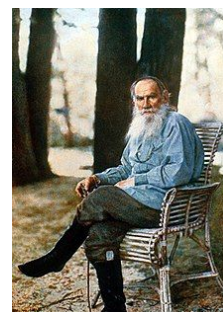
A Jew is a pioneer of culture. From time immemorial, ignorance was impossible in the Holy Land, even more so than nowadays in civilized Europe. Moreover, at the time when the life and death of a human being was worth nothing, Rabbi Akiva spoke against the death penalty which is now considered to be an acceptable punishment in the most civilized countries.

A Jew is a pioneer of freedom. Back in primitive times, when the nation was divided into two classes, masters and slaves, Moses' teaching forbid holding a person as a slave for more than six years.

A Jew is a symbol of civil and religious tolerance, "So show your love for the alien, for you were aliens in the land of Egypt." These words were uttered during distant, barbarian times when it was commonly acceptable among the nations to enslave each other.

In terms of tolerance, the Jewish religion is far from recruiting adherents. Quite the opposite, the Talmud prescribes that if a non-Jew wants to convert to the Jewish faith, then it has to be explained to him how difficult it is to be a Jew and that the righteous of other religions also inherit the heavenly kingdom. A Jew is a symbol of eternity.

The nation which neither slaughter nor torture could exterminate, which neither fire nor sword of civilizations were able to erase from the face of earth, the nation which first proclaimed the word



Rabbi Effie Kleinberg

of Lord, the nation which preserved the prophecy for so long and passed it on to the rest of humanity, such a nation cannot vanish.

A Jew is eternal; he is an embodiment of eternity.